

Svinské bezcharakterné pošpinenie prezidentského sľubu. Právo na odpor v Ústave SR

- CZ24 News | 21. ledna 2022

SLOVENSKO: Od dnešného dňa prestávam používať slovné spojenie hlava štátu. Od hlavy štátu totiž čakám oveľa zodpovednejší prístup k štátu a potrebám, názorom a požiadavkám jeho občanov. Od dnešného dňa som si istý, že na Slovensku máme o jednu marionetu v politike viac. O figúrku, zavesenú na špagátičkoch, ktorú po scéne vodí nebezpečný bábkoherec.

V prípade pani Zuzany Čaputovej nejde ani o zradu. Veď predsa všetci – proamerickí riťolízaci a rusofóbovia v jednom na jednej strane práve tak, ako triezvo a najmä mierovo zmýšľajúci občania na strane druhej predsa očakávali od dočasnej nájomníčky prezidentského paláca presne to, čo urobila. Možno prekvapila iba istá dávka pridaneého alibizmu navrch v podobe čohosi ako dodatku k už dohodnutej Dohode. Zrada je totiž zámerné a druhou stranou nečakané porušenie záväzku, povinnosti, očakávania, sľubu a podobne. Tu k ničomu takému nedošlo.

Pošpinenie prezidentského sľubu

V prípade slovenskej prezidentky ide skôr o perfídnosť. Teda podlosť, vierolomnosť. Pripomeňme tejto osobe ústavný sľub, ktorý skladala pri preberaní funkcie. “Sľubujem na svoju česť a svedomie vernosť Slovenskej republike. Budem dbať o blaho slovenského národa, národnostných menšín a etnických skupín žijúcich v Slovenskej republike. Svoje povinnosti budem vykonávať v záujme občanov a zachovávať i obhajovať ústavu a ostatné zákony.” Toto je prikázala vyriechnúť Ústava Slovenskej republiky v zmysle zákona 460/1992 Zb., jeho Čl. 104, odstavca 1. Zuzana Čaputová pošliapala svoje slová, zradila Slovenskú republiku, vykašľala sa na blaho slovenského národa. Dokázala, že luhala, keď v sľube vyhlásila, že “svoje povinnosti budem vykonávať v záujme občanov a zachovávať i obhajovať ústavu a ostatné zákony”. Svoje povinnosti jednoznačne vykonáva v záujme iného štátu, ako je Slovenská republika. Mimochodom, sľub prezidenta v zmysle ústavy je verejný príslub a verejný príslub je vymáhateľný zákonom.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Osveta o občianskej neposlušnosti

Občianska neposlušnosť je aktívne neuposlúchnutie určitého zákona (požiadavky alebo rozkazu) autority (vlády alebo okupačnej veľmoci) bez použitia fyzického násillia. Inštitút občianskej

neposlušnosti využívajú stúpenci nenásilného odporu ako hlavný nástroj vyjadrenia svojich postojov. Občianska neposlušnosť bola použitá vo viacerých nenásilných odbojových hnutiach v Indii (Gándhího spoločenská podpora kampaní za nezávislosť od britskej koloniálnej nadvlády), v Južnej Afrike v boji proti apartheidu, v americkom boji za ľudské práva a v protivojnových hnutiach celom svete. Protivojnových a mierových hnutiach – opakujme si viackrát.

Nastupuje viera vo vlastné sily

Americký spisovateľ Henry David Thoreau popísal pohnútky občianskej neposlušnosti a jej zodpovedajúceho správania v jeho eseji z roku 1849 Občianska neposlušnosť (pôvodný názov “Odpor voči občianskej vláde”). Základnou myšlienkou diela je idea dôvery vo vlastné sily (človek je na tom dobre s morálkou dovtedy, kým nie je od nikoho závislý). Nie je potrebné fyzicky bojovať s vládou, ale ak s ňou niekto nesúhlasí, nesmie podporovať ju alebo jej ďalších podporovateľov. Táto esej mala výrazný vplyv na mnoho neskorších protagonistov občianskej neposlušnosti. Dnes sa koncept občianskej neposlušnosti spája predovšetkým s medializovanými podujatiami antiglobalistov alebo hnutí proti reklame. Prečo ho nepoužiť aj proti vojnovým štváčom, medzi ktorých oddnes radím aj prezidentku SR?

Právo na odpor v Ústave Slovenskej republiky

Podľa Ústavy Slovenskej republiky (čl. 32), majú občania právo postaviť sa na odpor “proti každému, kto by odstraňoval demokratický poriadok základných ľudských práv a slobôd uvedených v tejto ústave, ak činnosť ústavných orgánov a účinné použitie zákonných prostriedkov sú znemožnené”. Nevie, či pani prezidentka čítala ústavu, oháňa sa ňou nepretržite, tak jej pripomeniem, že základným občianskym právom je právo na slobodný život v mieri. možno pochopí súvis tohoto práva s prijatím či neprijatím Dohody. Možno, ale tomu zas až tak veľa neverím. Inak, Inak, právo na odpor neplní protestnú či demonštračnú funkciu, ale plní funkciu priamej ochrany ľudských práv uvedených v Ústave, pričom pri tomto odpore je možné použiť aj prostriedky násilia.

A už len akési P.S.

Je mi jasné, že som práve nenapísal oslavnú ódu na jej najjasnejšiu jasnosť, tak preferovanú dnešným mainstreamom a jeho adorantmi. Ale – napíšem to slovami nemeckého židovského spisovateľa-románopisca, dramatika, prekladateľa a divadelného kritika Liona Feuchtwangera: „Primitív vidí svojho najhoršieho nepriateľa v rozume.“ (Platí na mnohých novinárov a takmer všetkých koalíčných “politikov”).

[ZDROJ](#)